KURJER KRAKOWSKI.

D. 24 stycz. 1835. S O B O T A. Pismo to kosztuje kwartalnie złp. 5 i wychodzi codziennie (wyjąwszy niedzielę i święta uroczyste) po południu.

Zygmunt I, koronowany przez Roze Andrzeja arcybis. gnieźnieńskiego r. 1507.

Nr 19.

Egipt. Mechmed Ali oświadczył posłom europejskim, iż stósownie do ich życzenia wyrzeka się niepodległości, i uznaje Sułtana za swego zwierzchnika, któremu umówiony haracz będzie opłacał, również iż odda mu wszystkie wsie i miasta, dotąd w jego posiadaniu będące, które na mocy traktatu w Koniah obowiązał się zwrócić Sułtanowi. Sułtan przesłał notę z podziękowaniem dworom Europejskim, w której tak się wyraża: „Oddawna nawykła widzieć w sprzymierzonych państwach rzetelnych i bezinteresownych przyjaciół, korzysta Porta zsposobności aby swoję wdzięczność wynurzyć i pochlebia sobie, że na przyszłość *w razie potrzeby* udzielą jéj wsparcia." Te ostatnie słowa okazują że porta nieufa Paszy Egiptu i ma słuszność, gdyż wiadomo dobrze, jak czynnie pracują w zbrojowniach Alexandryi i Kairu, z jakim pośpiechem wzmacnia Mechmed swe wojsko lądowe i siłę morską. W téj chwili gdy Ibrahima odwołuje z Syryi i przyrzeka uległość Porcie, posyła cały park artylleryi i ogromne zapasy wojenne do Aleppu. — Wielki okręt „Nil" w Anglii zbudowany ma na pokładzie 90 dział polowych, wszelkie potrzebne zapasy i w krótce odpłynie do Syryi. Na tym okręcie uda się Ibrahim do Alexandryi. W Syryi zaś nie dzieje się wszystko wedle życzenia Paszy i to obudza jego troskliwość czujną względem przyszłości.

Turcya. Z Albanii nadchodzą same sprzeczne wiadomości Zdaje się najpodobniéjszem do prawdy, że zaburzenia w téj prowincyi są tylko cząstkowe, których już od lat 20 przytłumić nie zdołano.

Francya. Lubo jenerał Sebastiani już urzędownie mianowany został posłem do Londynu, kuryer francuzki jednak utrzymuje iż to poselstwo spełznie na niczem, bo ministeryum angielskie jest mu zupełnie przeciwne z tego powodu, że jenerał Sebestiani za czasów Napoleona będąc posłem w Turcyi, szkodził Anglii wszelkiemi sposobami. — Sądzą że X. Broglie jedynie mógłby zastąpić w Londynie xięcia Tallejranda. Mowę prezesa Stanów Zjednoczonych Ameryki przy zagajeniu kongresu dnia 2 grudnia z. m. odebrano w Paryżu, która podług mody angielsko-amerykańskiej tak jest długą, że nawet Paryskie dzienniki tylko wyjątki z niéj ogłaszają. Najciekawsze w niéj miejsce jest to które się tyczy Francyi i w tych słowach objąć je można: „Podług mego przekonania, Stany Zjednoczone powinny żądać szybkiego wykonania umowy, a przy dłuższej zwłoce same sobie wymierzyć sprawiedliwość. Cwierć wieku zwło-

czyła nas Francya, nim uznała nasze prawo do wynagrodzenia krzywdy; niechcemy czekać drugą cwierć wieku na wypłatę przyrzeczonej summy. Jeźli Izby Francuzkie nieuchwalą funduszów na zaspokojenie tego długu, można więc sądzić, iż rząd francuzki nie myśli wypełnić swoich przyrzeczeń. W tym przypadku każdy dzień zwłoki będzie plamą dla naszego honoru i odmówieniem sprawiedliwości spółobywatelom. Gdy Francya da poznać swoje zamiary, wtedy chwycim się energicznych środków dla powetowania szkód naszych — Te środki niepowinny być uważane za groźbę dla Francyi, bo jéj duma i potęga są za nadto znane, aby ją grozbami zatrwożyć można Należy je tylko uwazać za objawienie nieugiętéj woli Stanów Zjednoczonych w bronieniu praw swoich, Zerwanie z Francyą tem byłoby opłakańsze, że to mocarstwo zajmuje tak ważne stanowisko przez swe zasady w Europie. — Jeźli Francya zmusi nas do téj kollizyi z sobą, cała wina na nię spadnie." Poseł Stanów Zjednoczonych miał otrzymać zlecenie, aby zażądał paszportu do odjazdu dnia 15 lutego p. m. jeżeli sprawa o 25 milionów nie będzie przedstawioną w Izbie i od niéj przyjętą. St. Aulaire poseł francuzki w Wiedniu, który d. 9 b m. przejeżdżał przez Bawaryą i odwiedzał w Münich posłów francuzkiego i rossyjskiego, przybędzie w krótce do Paryża.

Na giełdzie paryskiéj papiery bardzo spadły z powodu wyborów w Anglii korzystnych, dla reformistów. W Izbie niższéj będzie tyle radykalistów, iż nawet tak umiarkowani jak Lord Stanléj utrzymać się niemogą. Ztąd wnoszą że teraźniejsze ministeryum angielskie w krótce się rozwiąże. Wiadomość zaś z Hiszpanii iż dobra duchowieństwa będą sprzedane na pokrycie długów krajowych, podniosła piastry hiszpańskie.— List xięcia Talleyranda stał się przedmiotem wszystkich rozmów. Mówią że korespodencya między starym dyplomatem, królem, królową i xiężniczką Adelajdą trwała długo i obejmuje 40 listów.— Długo się namyślano z uwolnieniem sławnego dyplomata. X. Tallejrand rozpoczął zawód polityczny r. 1789 jako deputowany stanu duchownego Był on w ówczas najprzyjemniejszy i najwięcéj utalentowany z Biskupów francuzkich. W r. 1789 zrzekł się biskupstwa a w r. 1792 od Ludwika XVI jako poseł do Angli wysłany. W r. 1801 Papież uwolnił go od ślubów duchownych i ożenił się z panią Grant. X. Tallejrand służył wszystkim rządom, co mu niektórzy wyrzucają, niepojmując że mąż stanu winien usługi ojczyznie we wszelkich okolicznościach. Ma sławę pierwszego dyplomata w Europie, a jego dyplomatyczna historya, skoro ją ogłosi, będzie bez wątpienia najdoskonalszem arcydziełem w tym przedmiocie naszego wieku. Urodził się r. 1754.

Dziennik Nat onal tak się wyrazu o jego liście: „X Talleyrand zdaje się naznaczać początek swego zawodu od kongresu wiedeńskiego. — Widząc tyle rządów ni-

knących i powstających czyż nie postanowił na swoje stare lata powitać wstępującego na tron Burbona z starszej linii? Czyż nie dla tego nalegał tak mocno, aby jego list w monitorze ogłoszono, aby kończąc poselstwo londyńskie mógł wyrzec: „Ja pracowałem nad osadzeniem na tronie Henryka V; chcę aby to było wiadomem i jestem przygotowany do wypadków, które nastąpią" — Listu Talleyranda nie można inaczéj rozumieć. — Dziennik *Quotidienne* mówi: „Ten list niespodoba się wszystkim: naprzód stronnictwu lipcowemu gdyż to nie może patrzyć spokojnie, iż Rząd przez nie stworzony ogłasza się obrońcą Europy przeciw dążności jego, niespodoba, się Europie, która nie jest tak skromną jak X. Talleyrand, aby się dziwiła, co więcej za swego obrońcę uważała Ludwika Filipa. Krótko mówiąc, jestto list osobliwy; w pewnym względzie jestto trudna zagadka, której znaczenie X. Talleyrand dla siebie zatrzymał: w innym względzie jestto wzór ironii którą Talleyrand umiał ukryć. —

W Bibliotece miasta Tours odkryto świeżo sławny rękopism Abelarda *sic et non* (tak i nie). Na wiadomość o tem p Cousin filozof prosił p. Guizot ministra oświecenia, aby go rozkazał przysłać do Paryża, ale mieszkańcy miasta Tours postanowili go zatrzymać w swojéj bibliotece. (G. P. S.)

Anglia. Jeden znakomity Izraeta wydał odezwę do swych współwyznawców w Londynie i w całym kraju, aby pamiętali, że nieprzyjaźń tylko Torysów była przyczyną odrzucenia projektu do ich wyzwolenia, że przeszłemu ministeryum wiele wdzięczności winni i dla tego wspólnie z dyssydentami (katolikami) dadzą głos przeciw teraźniejszemu ministeryum. — Kuryer ogłasza wielkiemi literami następną wiadomość: „wyborcy stolicy dali krajowi świetny przykład i jest pewno, że z 16 członków, których do parlamentu wysyłają, ani jeden nie będzie bronił teraźniejszego ministeryum" — W istocie już ukończone wybory potwierdzają zupełnie to doniesienie. — Drugiem miastem po Londynie, gdzie stronnictwa najzapalczywiej walczą o wybory, jest Liwerpol. zaczęto je d. 5. b m. „Jeszcze nigdy, piszą stamtąd, ruch i zgiełk na ulicach nie był tak wielki jak teraz. — Reformiści mieli niebieską, a Torysowie czerwoną kokardę. — Po długich sporach stanęło, aby niebiescy po jednéj, a czerwoni po drugiej stronie zasiedli. Obiestrony przesadzały się w krzyku. — Gdy dwaj kandydaci Torysowie z uroczystą powagą przybyli, rozległ się okropny wrzask i hałas między niebieskiemi. — Przeciwne przyjęli niebiescy z wielkim zapałem mowę i osoby swych kandydatów. — Podobne sceny powtarzają się codziennie w całej Anglii, Szkocyi i Irlandyi, a wybory wypadają prawie wszędzie na niekorzyść Torysów. — W Irlandyi przy odbieraniu dziesięcin przyszło znowu do krwawéj utarczki, w której 6 wieśniaków życie straciło. — Wiele dzienników a szczególnie Standard utrzymują. że parlament na nowo rozwiązany bę-

dzie, inne sądzą że ten los raczej spotka ministeryum. — Dziennik ministeryalny *Times* niespodziewa się wcale dobrego wypadku dla ministeryum z teraźniejszych wyborów i tak o nich mówi: „Wybory odbywają się w całym kraju z gorliwością, ale i z wielką dozą namiętności, i w krótce zdołamy wyrzec, na której stronie więcej wzburzone chwilowo namiętności ludu, a na której spokojna jest rozwaga. — W czasach wzburzenia ten brak w charakterze reprezentantów narodu jest nieuchronny. — W stolicy wybrano p. Harwey i Wakley. Pytamy więc każdego myślącego męża, czyśmy przesadzili niebespieczeństwa, wyniknąć mogące z tego wzburzenia i przewagi jednej strony, która takich dwóch ludzi wysyła do parlamentu — Słysząc ich mowy, pytamy się, czy koronie, kościołowi, konstytucyjnym swobodom, prawu, i własności można jeszcze prorokować trwałość 12 miesięczną, jeżli większość prawodawców składać się będzie z takich ludzi.“

Szarada.

Pierwsze bywa w imieniu wielkiego znaczenia,
Drugie, trzecie i czwarte wiele trosków rodzi,
Jeżeli za pieniądze komu niedogodzi,
Czwarte i piąte czasem sprawia umartwienia,
Jeśli wierzyciel żąda stawienia się w słowie:
Całość nie każdy zechce odgadnąć w Krakowie.

(Znaczenie przeszłej szarady jest *Eleonora*)

DONIESIENIA.

Bióro interesów piśmiennych i informacyinych.

Bióro to otwarte za dozwoleniem Rządzącego Senatu W. M. K. pod dniem 27 Sierp. 1834 r. do N. 4993 donosi stronom interesowanym, iż wszelkie podania tak do władz administracyinych jako też i sądowych napisane w formie właściwej uskuteczn ia zaraz, lub najdaléj w dwudziestu czterech godzinach, przyjmuje także wszelkie korrespondencye w francuzkim i niemieckim języku. Co się zaś tyczy zawierania kontraktów, lub czynności należą do kantoru służących w Dyrekcyi Policyi, takowe jako tam miejsca niemające zupełnie odwołuje.

Właściciel zgubionego pierścienia złotego z zielonym kamieniem na dniu wczorajszym w gmachu S. Piotra, raczy się zgłosić do Redakcyi Kuryera, gdzie poweźmie bliższą o nim wiadomość.

Przybyli do Krakowa. Wojna Karol Ob. z Polski. — Kluczewski Tomasz z Polski.

Opuścili Kraków. Doliński Felix ob. do Polski — Lipiński Szczepan do Pol. —

Teatr Narodowy. Jutro dana będzie ulubiona Komedya hr Fredra pod napisem: *Jowialski.*

Dziś rano zimna stopni 19.

W drukarni Józefa Czecha, Nakładem Redakcyi.